

L'OPINIÓ

Any V-Número 337 • BARCELONA • Dissabte, 2 de juliol de 1932
Preu: 10 céntims

LA SERENITAT ES LA GARANTIA DEL TRIOMF LA NOTICIA DE L'AGRESSIO AL SENYOR VENTURA GASSOL, EN ESSER CONEGUDA A BARCELONA, PRODUI UNA SENSACIO ENORME

Ahí, al matí, uns subjectes agrediren, a Madrid, el diputat de Catalunya Ventura Gassol. Afortunadament el fet no ha tingut conseqüències desagradables. Ens en felicitem i felicitem el nostre amic per la seva actitud enèrgica enfront dels agressors. Lluís Companys, el cap de la minoria parlamentària catalana, sintetitzava, després del fet, el criteri unànime dels nostres representants que són a Madrid en compliment d'un deure: —Nosaltres farem la nostra tasca amb serenitat, però les agressions les repel·lirem a trets. A trets, perquè el feixisme s'ha de combatre amb les seves mateixes armes.

No cal que li expressem a Ventura Gassol, la viva simpatia amb què seguim la seva actuació i l'adhesió fervent que prestem a la seva conducta. Ventura Gassol, amb la Monarquia i amb la República, ha estat un català digníssim que s'ha guanyat l'estima de tothom. De tothom que essent liberal sent per tant aquell respecte que inspiren els homes que són servidors amb la màxima dignitat dels seus ideals. Ventura Gassol sap que estem al seu costat.

L'agressió ha estat fruit de la política de matonisme i de baixa difamació que menen determinats diaris de Madrid. No volem involucrar coses que no han d'involucrar-se.

Seria injust que algú atribuis a aquest fet una transcendència que no té. Ventura Gassol ha estat objecte, ahir, de l'homenatge del Parlament i tot el poble republicà de Madrid ha sentit una viva indignació davant de l'agressió. Sabem que tots els republicans d'Espanya rebutgen la violència, encara que dissenteixin en algun aspecte de les reivindicacions per Catalunya plantejades al Parlament. No tenim, doncs, perquè atribuir als que no hi tenen art ni part, concomitancies amb l'agressió d'ahir.

A més a més, cal tenir present una cosa. Els agressors no eren republicans. Eren monàrquics, que per això eren covards. Eren covards, que per això eren monàrquics. Però a pesar de les agressions, a pesar de tots els mitjans que s'emprin contra els nostres homes representatius, Catalunya tindrà el seu Estatut, i amb ell serà aferrada la República.

L'autoritat republicana ha realitzat, tot seguit, les actuacions encaminades a descobrir els autors de l'agressió, com abans havia pres mesures, i no hem d'atribuir a mala voluntat si no han pogut impedir l'execució del fet. Però una cosa voldríem dir-li al Govern.

Aquesta agressió ha estat fruit d'una campanya que, emparant-se en la llibertat de premsa, venen realitzant determinats diaris confectionats per elements primoriveristes i albinyanistes, amb l'exclusiu objecte de fomentar un ambient que provoqui, naturalment, la naixença de fets com el que comentem.

Esdevé que un mot sense importància que es digué des de Catalunya, és pres a Madrid amb un caràcter que no se li donà, i se l'infla amb unes proporcions fantàstiques. Certa premsa de Madrid, en canvi, ens insulta diàriament i nosaltres no diem res perquè ens repugna d'acudir a terrenys als quals la nostra dignitat no ens permet anar. Això cal tenir-ho en compte, com cal tenir-hi que part d'aquesta premsa—entre aquesta part, un determinat setmanari humorístic madrileny que es ven a les portes de les esglésies—té com a norma única de combat, la grolleria indecent contra tots els homes al servei de la República. Manuel Azana és un dels que més ha estat objecte de burla al marge de tota decència. Un altre ha estat Ventura Gassol. Són periòdics que cultiven el cretinisme d'aquest públic monàrquic que gaudia per les terrasses aristocràtiques. Són periòdics escrits per cretins, també. Som partidaris de la llibertat de premsa, però també som partidaris de la sanitat i la higiene pública, i és en nom de la sanitat i la higiene que potser cal que l'autoritat eviti la difusió de determinades fulles que no fan crítica—que seria lícita i necessària—sinó que fan, exclusivament, obra d'injúria personal, creant un estat passional que porta a subjectes que no són homes a cometre fets com els que ens ocupa.

I en aquests moments, no hem de dir res més, sinó com Francesc Macià, que nosaltres no perdrem la serenitat, perquè la serenitat és la garantia del triomf.

LES COLONIES ESCOLARS

Horari de les dues primeres expedicions del primer torn

Avui i dilluns sortiran les Colònies escolars del primer torn, d'acord amb l'horari següent:

DISSABTE, DIA 2

7:44	(França)	Arbúcies
7:44	(França)	Besalú
7:44	(França)	Santa Coloma de Farnés.
7:44	(França)	Llagostera
8:15	(França)	Pineda
8:15	(Nord)	Perafita
8:15	(Nord)	Ripoll
8:15	(Nord)	Vallfogona de Ripoll
8:23	(F. C. C.)	Monistrol de Montserrat
8:23	(F. C. C.)	Pobla de Claramunt
10:30	(B. A.)	Teià
13:50	(F. C. C.)	Pobla de Lillet
14:00	(França)	Espluga de Francolí
14:33	(França)	Vilajuïga
14:33	(França)	Sant Pere Pescador

DILLUNS, DIA 4

4:44	(França)	Sant Feliu de Guixols
8:45	(Nord)	Montclar
9:10	(Nord)	Mura
9:18	(França)	Calafell
9:20	(Nord)	Prats de Llausanès
10:00	(França)	Premià
10:00	(França)	La Cisa
16:00	(B. A.)	Can Puig

Els escolars es reuneixen al Palau de Belles Arts una hora i mitja abans de l'hora de sortida del tren.

Ventura Gassol arriba aquest matí, a les nou, pel baixador del carrer Aragó i Claris, des d'on serà acompanyat a la Generalitat.

Fou radiada immediatament una nota del senyor Macià en la qual es recomanava la màxima serenitat

De tot Catalunya ens han arribat comunicacions de protesta.—Ahir, a la tarda, foren tramesos al senyor Gassol centenars de telegrams

Les primeres notícies de l'agressió al diputat català Ventura Gassol, arribaren a la nostra ciutat cap a la una de la tarda d'ahir. Alguns diaris posaren pissarres als balcons i el públic que s'aturava, rebia la nova amb una profunda emoció.

La notícia s'escampà per la ciutat ràpidament. A les dues es pot dir que tot Barcelona coneixia l'agressió de

VENTURA GASSOL

quatre desconeguts al diputat i conseller d'Instrucció Pública, Ventura Gassol.

Els grups que es formaven davant les pissarres dels diaris que feren pública la desagradable notícia, augmentaven per moments. Els comentaris eren diversos. La gent discutia amb apassionament, però es mantenia, en tots moments, en actitud serena, dintre la passió i la natural indignació que el fet ha produït.

ES RADIADA UNA NOTA DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Les primeres informacions que es rebieren a la Generalitat foren trameses pel governador de Girona, senyor Claudi Ametller. Poc després, el secretari del President, senyor Alavedra, conferenciava amb el conseller senyor Tarradellas, qui, des de Madrid, confirmava i ampliava la notícia.

Pocs moments després d'arribar a Barcelona la notícia de l'agressió a Ventura Gassol, Francesc Macià adreçava als ciutadans de Catalunya, per mitjà de la ràdio, les paraules següents:

“Un diputat català, Ventura Gassol, ha estat víctima d'una agressió a Madrid. Les lesions que ha sofert no tenen, sortosament, gaire importància. Encara que n'haguessin tingut, jo us hauria recomanat, com us recomanara, que mantingueu, com hem fet tots, la vostra serenitat i aquest admirable esperit de disciplina de què tot Catalunya ha donat proves durant el curs de la discussió de l'Estatut.

La gent liberal de tot Espanya no dubteu que, davant d'aquest fet condemnable, reaccionarà civilment com cal.

Nosaltres que estimem tant l'agredit dels grans serveis que ha prestat, ve prestant i prestarà a Catalunya, som els que hem de donar l'exemple.”

MANIFESTACIONS POPULARS

A la tarda, als cafès, més animats que mai, hom comentava la covarda agressió a Ventura Gassol.

A mesura que les notícies de Madrid anaven concretant detalls, la impressió era més profunda.

Unànimement hom condemnava el

fet. Tothom expressava la seva simpatia pel diputat català agredit. En alguns llocs de la Rambla s'iniciaren manifestacions populars de protesta per l'agressió i de simpatia per Ventura Gassol.

Cap al tard, els carrers més cèntrics de la ciutat presentaven una animació extraordinària, inusitada.

Grups compactes i nodrits, estacionats davant les pissarres dels diaris, seguien, amb un interès enorme, amb una visible preocupació en els rostres de tothom, les notícies que anaven arribant de Madrid i que eren comunicades immediatament.

Els venedors del primer diari de la nit que sortí al carrer, foren assaltats pel públic. Els números els eren arrabassats, de les mans.

A les Rambles, durant tota la vetlla, s'iniciaren diverses manifestacions populars, entre els transeünts, de protesta pel fet incivil.

A la nit, a la impremta de diari, els cops de telèfon i les visites se succeïren i tot són suggestions per demostrar la simpatia dels catalans a En Ventura Gassol. Rebem innumerable notes. No són únicament les entitats de l'Esquerra Republicana les que demostren llur adhesió al representant de Catalunya; moltes entitats que no pertanyen al Partit ens expressen llur indignació per l'agressió de què ha estat objecte el nostre amic.

TELEGRAMS A MADRID

Immediatament de conegut el fet, sortiren de Barcelona innombrables telegrams de protesta per l'atemptat contra el diputat català Ventura Gassol.

A la nostra taula de redacció n'han arribat alguns centenars d'entitats i Centres d'Esquerra Republicana, d'entitats polítiques d'altres partits i de centres culturals de tot Catalunya.

La Junta directiva de l'Ateneu Barcelonès ens ha lliurat la nota següent:

“La Junta directiva de l'Ateneu Barcelonès, interpretant el sentir de tants elements de cultura i tants valors de ciutadania com s'estatgen al dit Centre, ha dirigit al conseller d'Instrucció Pública de la Generalitat, senyor Ventura Gassol, un expressiu ofici en el qual protesta enèrgicament de la brutal agressió de què el senyor Gassol ha estat objecte.”

EL SENYOR GASSOL ARriba AQUEST MATI. — UNA MANIFESTACIO DE SIMPATIA

Ventura Gassol arriba a Barcelona aquest matí, a les nou, pel Baixador del carrer Claris i Aragó.

Segons les impressions de darrera hora, hom preveu la formació d'una gran manifestació de simpatia pel conseller de la Generalitat i de protesta per l'agressió de què ha estat objecte a Madrid.

El President de la Generalitat, senyor Francesc Macià, anirà a rebre Ventura Gassol, al Baixador dels carrers de Claris i Aragó.

Sabem que el senyor Gassol, en arribar a Barcelona, serà acompanyat a la Generalitat passant pel Passeig de Gràcia, les Rambles i el carrer de Fiveller.

UNA INFORMACIO

El nostre col·lega “La Humanitat” publica del seu corresponent a Madrid una informació telefònica molt interessant sobre l'agressió a Ventura Gassol.

D'aquesta informació reproduïm la part que reporta dades sobre la preparació de l'atemptat.

Diu el corresponent de “La Humanitat”:

“Ha succeït el que havia de succeir. No era imprevisible el cas. S'havien pres les mesures necessàries per a evitar-ho. L'atemptat estava preparat de temps. La nostra informació és perfectament inèdita.

Gràcies a l'ajut de persones afectes a nosaltres, hem pogut assabentar-nos del procés d'aquest atemptat. L'ambient contra Catalunya l'organitza i el porta “El Imparcial”, del qual és necessari dir que avui dia pertany als comunistes Pinillos i Cárdenas, director i administrador, respectivament, i al diputat dretista Gil Robles, de qui són ja sabuts els seus contactes espirituals i materials amb la Companyia de Jesús i el seu òrgan “El Debate”.

En aquesta campanya contra Catalunya intervenen tots els interessos ferits pertanyents al senyor March, pel ministre català senyor Carner. “La Libertad” i “Informaciones” realitzen llur campanya en la qual no discuteixen l'Estatut, sinó que van senzillament contra Catalunya i els seus homes representatius.

L'actitud dels Royo Villanova, Fanjul i Calderón, i encara d'altres, caracteritza la política dels monàrquics i dels que no fan altra cosa que corroborar la campanya, no antiestatutària, sinó anticatalana.

Contra l'Estatut intervenen Maura, Sánchez Román, Ortega i Gasset i Unamuno, però cap d'ells no aconsella una política violenta ni prediquen l'atemptat personal i col·lectiu tant contra els interessos materials de Catalunya, com contra els mateixos diputats catalans, i això ho fan els diputats dretistes esmentats i els diaris aludits.

Tot això ha produït l'ambient d'hostilitat contra Catalunya i els nostres homes i en especial contra Ventura Gassol.

Fa cosa d'un mes un periodista que col·labora al nostre col·lega L'OPINIÓ va advertir a Ventura Gassol, davant de Puig i Ferrer, que es preparava un cop contra d'ell.

En saber això les autoritats republicanes, com el senyor Esplà i Menéndez, van organitzar un servei de vigilància per a evitar tota possible agressió.

Hom sabia que uns minyons monàrquics es reunien en un bar cèntric molt concorregut per feixistes i amics de la Dictadura i que allí es projectà el pla de segrestar Ventura Gassol un capvespre, a la sortida del Parlament, i portar-lo a la Cuesta de las Perdices, on, després de vèxar-lo, li haurien tallat els cabells i, despullant-lo, l'haurien deixat en ple camp.

“¿Y si se resiste?” — preguntà un dels reunits.

“—Si se resiste se le pegan dos tiros” — aclarí un altre.

El cas és que advertides les autoritats d'un possible segrestament van muntar un discret servei de vigilància, i per altra part, avisat el senyor Gassol, aquest estava disposat a jugar-se cara la vida.

Sembla que uns minyons feixistes i monàrquics, un d'ells nebot d'un títol nobiliari, ex-ambaixador de l'Argen-

(Segueix a la pàgina 14)